

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200725
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:7020200725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) R E G A , spol. s.r.o. Košice, so sídlom Južná trieda 82, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 31 671 349, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Majerníkom, Advokátska kancelária so sídlom Werferova 1, 040 11 Košice, IČO 42 109 680, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam, so sídlom Južná trieda 82, 040 17 Košice, IČO: 00 151 866, za účasti osoby zúčastnenej na konaní: CPK, s.r.o., so sídlom Robotnícka 5, 831 03 Bratislava, IČO: 31 396 089, zastúpenej SELTON legal s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Medená 24, 811 02 Bratislava, IČO: 50 001 019, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. Z-4910/2020 zo dňa 24. júla 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/15/2020-148 zo dňa 17. marca 2022, taktó

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalovaný napadnutým oznámením č. Z-4910/2020 zo dňa 24. júla 2020 (ďalej ako „opatrenie“), na základe žiadosti žalobcu o výmaz záložného práva evidovaného v prospech spoločnosti CPK, s.r.o. na LV č. XXXXX a XXXXX, katastrálne územie V. W. oznámil, že výroky doložených listín, konkrétne rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/38/2019 zo dňa 28. februára 2020, ktorým sa potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 32Cbi/7/2018 zo dňa 5. júna 2019, ani uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/114/2019 zo dňa 31. januára 2020 neurčujú zánik záložného práva.

2. Ďalej konštatoval, že vo veci neexistencie záložného práva prebieha konanie na Okresnom súde Košice II sp. zn. 35Cb/43/2016 (vo vzťahu k LV č. XXXXX) a sp. zn. 35Cb/42/2016 (vo vzťahu k LV č. XXXXX). Zároveň konštatoval, že nie je preukázaný ani žiadny dôvod zániku záložného práva ex lege z titulu popretia pohľadávky podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) a ani podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“).

II. Konanie pred správnym súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“), ktorou sa domáhal zrušenia opatrenia žalovaného a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň sa domáhal priznania práva na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Správny súd rozsudkom č.k. 6S/15/2020-148 zo dňa 17. marca 2022 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu zamietol.

5. Správny súd pri posudzovaní zákonnosti preskúmaného opatrenia žalovaného prezentoval právny názor, podľa ktorého inštitút záznamu predstavuje úkon správneho orgánu, ktorý plní najmä evidenčnú funkciu práv, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli na základe inej právnej skutočnosti. Zdôraznil, že pri posudzovaní, či predložená listina je spôsobilá na vykonanie záznamu, žalovaný nie je oprávnený skúmať jej vecnú správnosť a ani si robiť vlastný úsudok o jej právnych účinkoch, pretože v opačnom prípade by uvedené presahovalo funkciu inštitútu záznamu.

6. Ďalej konštatoval, že z výrokov rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 32Cbi/7/2018 zo dňa 5. júna 2019 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/38/2019 zo dňa 28. februára 2020 nevyplýva zánik záložného práva v prospech spoločnosti CPK s.r.o., pretože tieto výroky sa týkajú určenia popretého zabezpečenia zabezpečovacím právom a poradia zabezpečovacieho práva. Nie je preto podľa jeho názoru možné tieto rozhodnutia stotožňovať s určením zániku záložného práva č. V-5314/2014

a V-5315/2014 v zmysle jeho neskorších zmien evidovaných pod č. Z- 8407/2019, pretože popretie pohľadávky a poradia zabezpečovacieho práva, ktorým je pohľadávka zabezpečená, nespôsobuje zánik záložného práva ani ex lege.

7. Vo vzťahu k žalobcom predloženému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/114/2019 zo dňa 31. januára 2020 správny súd uviedol, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň bol pripustený do konania postupník - spol. CPK, s.r.o. namiesto pôvodného žalobcu UniCredit Bank Czech republic and Slovakia, a.s. z dôvodu postúpenia pohľadávky. Ani z tohto rozhodnutia však podľa správneho súdu nevyplýva zánik predmetného záložného práva tak ako to tvrdí žalobca. Poukázal aj na konania vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/43/2016 a sp. zn. 35Cb/42/2016, v ktorých sa rieši otázka neexistencie záložného práva zapísaného do katastra nehnuteľností pod č. V 5314/2014 a v týchto veciach podľa zistenia správneho súdu do vydania jeho rozhodnutia právoplatne rozhodnuté nebolo.

8. Podľa názoru správneho súdu boli listiny predložené žalobcom za účelom vykonania záznamu - výmazu záložného práva v prospech spol. CPK, s.r.o. v LV č. XXXXX a č. XXXXX, k.ú. V. W. pod č. Z-4910/2020 žalovaným posúdené v súlade s § 36a ods. 2 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len „katastrálny zákon“), podľa ktorého ak je na vykonanie záznamu predložené súdne rozhodnutie, ktoré je záväzné pre osobu zapísanú v katastri a priamo sa dotýka jej práv k nehnuteľnosti, okresný úrad vykoná záznam podľa výroku súdneho rozhodnutia. V danom prípade preto nebolo povinnosťou správneho orgánu skúmať dôsledky popretia pohľadávky, resp. zabezpečovacieho práva už z dôvodu vyššie uvedenej funkcie inštitútu záznamu.

9. Žalobnú námietku spočívajúcu v tvrdení, že opatrenie č. Z-4910/2020 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci z vyššie uvedených dôvodov považoval správny súd za nedôvodnú, ako aj námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti a nedostatočného odôvodnenia opatrenia žalovaného, pretože na vykonanie záznamu sa nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb., pričom opatrenie, ktorým návrhu na vykonanie záznamu nebolo vyhovené, nemusí obsahovať náležitosti administratívneho rozhodnutia.

III. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

10. Proti napadnutému rozsudku podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Správne mu súdu v Košiciach na ďalšie konanie, alebo alternatívne zmenil tak, že bude zrušené rozhodnutie žalovaného

a vec bude vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň sťažovateľ žiadal aby mu bolo priznané právo na úplnú náhradu trov konania.

11. Sťažovateľ v úvode svojej kasačnej sťažnosti zhrnul priebeh doterajšieho konania pred žalovaným ako aj pred správnym súdom. Namietal predovšetkým stanovisko správneho súdu, podľa ktorého okresný úrad vykoná záznam podľa výroku súdneho rozhodnutia.

12. Podľa sťažovateľa došlo k zániku záložného práva jeho neprihlásením v konkurze vednom na majetok spoločnosti EXTEL INVEST s.r.o. v konkurze v základnej prihlasovacej lehote 45 dní. Sťažovateľ uznáva, že ním predložené rozsudky síce neobsahujú explicitný výrok o zániku záložného práva, avšak tvrdé, že z nich táto skutočnosť nepochybne vyplýva, keďže rozsudkami je preukázané, že záložné práva neboli riadne prihlásené v konkurze v základnej prihlasovacej lehote. V tomto kontexte argumentoval judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 62/00 zo dňa 19. júna 2003, podľa ktorej: „Za rozsudok obnovujúci právo k nehnuteľnosti možno považovať aj také rozsudky, ktoré síce výslovne neurčujú, kto je vlastníkom konkrétnej nehnuteľnosti, ale z nich táto skutočnosť nepochybne vyplýva.“

13. Žalovaný mal preto podľa sťažovateľa preukázanú právnu skutočnosť, na základe ktorej zaniká záložné právo a preto nebolo jeho úlohou preskúmať vecnú správnosť rozsudku ani si robiť vlastný úsudok o jeho právnych účinkoch, keďže právne účinky neprihlásenia záložného práva v základnej prihlasovacej lehote vyplývajú priamo zo zákona, pričom jediný spôsob, ktorým môže dôjsť k obnoveniu zaniknutého záložného práva je podľa neho postup podľa § 103 zákona o konkurze a reštrukturalizácií, čo však v danom prípade, teda v stave, v akom sa konkurz nachádza, už nie je možné.

14. Na podporu svojej argumentácie sťažovateľ uviedol aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Sžr/65/2011 zo dňa 8. novembra 2011, v ktorom je podľa jeho tvrdení uvedené, že zánik záložného práva podľa § 28 zákona o konkurze a reštrukturalizácií, teda jeho neprihlásením riadne a včas prihláškou v konkurze je v súlade s ustanovením § 151md Občianskeho zákonníka, pričom osobitným predpisom, na základe ktorého záložné právo podľa § 151md ods. 1 písm. h/ Občianskeho zákonníka zaniká je práve zákon o konkurze a reštrukturalizácií.

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii s dovetkom, že správny súd sa z danou problematikou dostatočne vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Vo vzťahu k žalobcom namietanej judikatúre Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 62/00 uviedol, že nie je aplikovateľná pre odlišnosť skutkového stavu a ani z nej nevyplýva záver o záväznosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia ako tvrdí sťažovateľ. Navrhol preto aby kasačný súd zamietal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

16. Osoba zúčastnená na konaní vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že z výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/38/2019 zo dňa 28. februára 2020, ktorým sa potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 32Cbi/7/2018 zo dňa 5. júna 2019 a rovnako ani zo žiadneho bodu odôvodnenia týchto rozhodnutí nevyplýva zánik záložného práva. Preto navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a priznal jej náhradu trov kasačného konania voči žalobcovi.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h/ SSP.

18. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia.

19. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas.

20. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

· Podľa § 34 ods.1 katastrálneho zákona: „Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklopom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.“

· Podľa § 36a ods.1 katastrálneho zákona: „Ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu, je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, okresný úrad nevykoná záznam a túto skutočnosť oznámi tomu, kto ju predložil a tomu, v koho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny. Okresný úrad súčasne vyzve dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súde žalobu o určenie práva k nehnuteľnosti“.

· Podľa § 36a ods.2 katastrálneho zákona: „Ak je na vykonanie záznamu predložené súdne rozhodnutie, ktoré je záväzné pre osobu zapísanú v katastri a priamo sa dotýka jej práva k nehnuteľnosti, okresný úrad vykoná záznam:

a) podľa výroku súdneho rozhodnutia,

b) vyznačením stavu pred právnym úkonom, dobrovoľnou dražbou alebo inou právnou skutočnosťou, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu, neplatnosti dobrovoľnej dražby alebo inej právnej skutočnosti,

c) vyznačením stavu pred rozhodnutím o povolení vkladu, pred vykonaním záznamu alebo pred rozhodnutím o oprave chyby v katastrálnom operáte, ak správny súd rozhodol o ich zrušení.“

· Podľa § 28 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31. decembra 2019: „Prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd. Doručením prihlášky do elektronickej schránky správcu sa prihláška považuje za doručenú aj na súde.“

· Podľa § 28 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31. decembra 2019: „Ak ide o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške doručenej správcovi sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak zanikne“.

VI. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

21. Kasačný súd zistil, že správny súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti postupoval v súlade s procesnými pravidlami nastolenými v SSP, keď súdny prieskum zákonnosti opatrenia žalovaného správneho orgánu napadnutého žalobou, vykonal náležite v zmysle občianskeho zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj katastrálneho zákona s dostatočným odôvodnením.

22. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami sťažovateľa uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku správneho súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné.

23. Kľúčovou okolnosťou od ktorej v prejedávanom prípade záviselo právne posúdenie bola otázka záväznosti odôvodnenia rozhodnutia civilného súdu (ako podkladu pre výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností záznamom), ktoré implicitne obsahuje zmienku o zániku zabezpečovacieho práva v dôsledku prihlásenia pohľadávky po zákonnej lehote na prihlasovanie pohľadávok s uvedením zabezpečovacieho práva.

24. Sťažovateľova celá argumentácia spočíva v tvrdení, že záložné právo zaniklo v dôsledku jeho neprihlásenia v konkurze vedenom na majetok spoločnosti EXTEL INVEST s.r.o. v konkurze (ako právneho predchodcu žalobcu) v základnej prihlasovacej lehote 45 dní. Sťažovateľ sám v kasačnej sťažnosti uviedol, že ním predložené rozhodnutia ako podklad pre vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností neobsahujú explicitný výrok o zániku záložného práva. Táto skutočnosť však podľa neho vyplýva z odôvodnení predmetných rozhodnutí.

25. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia však v danom prípade nie je podľa kasačného súdu dostatočným podkladom pre vykonanie záznamu katastrom nehnuteľností. Ako už bolo uvedené správnym súdom v predchádzajúcom konaní, v kontexte § 36a ods. 2 písm. a/ katastrálneho zákona je podkladom pre vykonanie záznamu práve výrok súdneho rozhodnutia.

26. V predmetnom prípade podal sťažovateľ žalovanému návrh na záznam do katastra nehnuteľností, pričom podkladovými listinami boli rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/38/2019 zo dňa 28. februára 2020, ktorým sa potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 32Cbi/7/2018 zo dňa 5. júna 2019 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/114/2019 zo dňa 31. januára 2020. Žalovaný mal však preukázať, že vo výroku uvedených súdnych rozhodnutí absentuje informácia o zániku predmetného záložného práva. K tomuto záveru sa rovnako prikláňa aj kasačný súd.

27. Ustanovenie § 36a ods.2 katastrálneho zákona je vo vzťahu k sťažovateľom argumentovanému ustanoveniu § 34 ods.1 katastrálneho zákona ustanovením lex specialis, teda špecifikuje podmienky, za ktorých splnenia má byť súdne rozhodnutie týkajúce sa nehnuteľností „zapísateľné“ do katastra nehnuteľností.

28. Hypotéza ustanovenia § 36a ods. 2 katastrálneho zákona ustanovuje dva základné atribúty súdneho rozhodnutia, ktoré sa ešte následne rozvíjajú. Prvou podmienkou je záväznosť súdneho rozhodnutia pre osobu zapísanú v katastri nehnuteľností. Vo všeobecnosti platí princíp, že súdne rozhodnutia sú záväzné „inter partes“, teda pre účastníkov súdneho konania, ako aj tých, ktorí sa stali ich právnymi nástupcami po právoplatnosti rozhodnutia.

29. Druhou podmienkou je, že sa rozhodnutie súdu musí priamo dotýkať práva k nehnuteľnosti zapísaného v katastri nehnuteľností prospech tej osoby, pre ktorú je súdne rozhodnutie záväzné. Účelom tejto podmienky je, aby orgán katastra na podklade súdneho rozhodnutia riešil zápis len toho práva k nehnuteľnosti, ktoré bolo priamo predmetom rozhodovania súdu.

30. Písmeno a/ uvedeného ustanovenia rozvíja tieto podmienky o imperatív v zmysle ktorého okresný úrad vykoná záznam podľa výroku súdneho rozhodnutia. Práve výrok súdneho rozhodnutia je jeho kľúčovou časťou, z ktorej plynú účinky súdneho rozhodnutia, ktoré sú pre účastníkov konania záväzné.

31. „Z uvedenej viazanosti výrokom súdneho rozhodnutia potom (rovnako ako z uvádzanej vety § 36a <<https://app.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhe2v6mjwgixhaylsmftxeylfgfuztmyi&refSource=text>> ods. 2 KZ) vyplýva, že orgán katastra nemôže na podklade súdneho rozhodnutia vykonať taký zápis do katastra nehnuteľností, ktorý z obsahu výroku priamo nevyplýva, hoci by aj bol záver súdu o vzniku, zmene, zániku alebo existencii nejakého práva k nehnuteľnosti, iného než uvedeného vo výroku rozhodnutia, obsiahnutý v odôvodnení rozhodnutia“ (FEČÍK, Marián, JAKUBÁČ, Róbert. § 36a [Súlad s údajmi katastra nehnuteľností a zápis súdneho rozhodnutia záznamom]. In: FEČÍK, Marián, JAKUBÁČ, Róbert. Katastrálny zákon. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 645, marg. č. 21.)

32. V prípade rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/38/2019 zo dňa 28. februára 2020, ktorým sa potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 32Cbi/7/2018 zo dňa 5. júna 2019 nebola naplnená hypotéza §36 ods.2 písm. a/ katastrálneho zákona, keďže sťažovateľ a ani jeho

právny predchodca v predmetných konaniach nevystupoval ako účastník konania, tým pádom voči nemu ani nesmerovali účinky predmetných súdnych rozhodnutí. Rovnako žalovaný nemohol vykonať záznam, keďže z výrokov predmetných súdnych rozhodnutí nevyplýva zánik záložného práva v prospech spoločnosti CPK s.r.o., pretože tieto výroky sa týkajú určenia popretého zabezpečenia zabezpečovacím právom a poradia zabezpečovacieho práva.

33. Vo vzťahu k argumentácií znením nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 62/00 kasačný súd uvádza, že predmetné rozhodnutie Ústavného súdu vychádza z odlišného skutkového stavu založeného na situácií keď je právoplatné rozhodnutie súdu ako titul nadobudnutia vecného práva k nehnuteľnosti zrušené, pričom táto skutočnosť musí byť evidovaná v údajoch katastra, a teda zápis vecných práv na základe takto zrušeného titulu musí byť zrušený. Sťažovateľova argumentácia je v tomto bode príkladom vytrhnutia právnej argumentácie z kontextu súdneho rozhodnutia, čo spôsobuje nedôvodnosť uvedenej námietky.

34. S poukazom na vyššie uvedené dospel kasačný súd k záveru, že žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by spochybnili vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Jeho odôvodnenie, obsahujúce relevantné právne závery ako aj presvedčivé vyhodnotenie všetkých pre vec zásadných námietok, považuje kasačný súd za vyčerpávajúce a dostatočné pre zamietnutie správnej žaloby. Kasačné námietky vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

VII. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

35. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

36. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1, § 168 a §169 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nezhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané. Osobe zúčastnenej na konaní kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto jej rovnako náhradu trov konania nepriznal.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.